

Verslag van de openbare vergadering van het **forum Samenleving**, gehouden op 29 februari 2016 in het Stadhuis aan de Visbrug 1 te Oudewater.

Aanwezig

De heer J.W. van Wijngaarden	voorzitter
De heer C.W.M. Stolwijk (De Onafhankelijken)	lid
Mevrouw Y. Noordberg (De Onafhankelijken)	lid
De heer G. Koffeman (CDA)	lid
De heer B. van Leusden (CDA)	lid
De heer B. van Winden (VVD/D66)	lid
Mevrouw S. de Wit (ChristenUnie/SGP)	plv lid
De heer drs. O.F. Matheijssen	griffier

Aanwezig op uitnodiging

College van burgemeester en wethouders

De heer mr. drs. P. Verhoeve	burgemeester
De heer drs. L.W. Vermeij	wethouder
De heer drs. A.M. de Regt	wethouder

1. Opening

De voorzitter opent om 20.00 uur de vergadering en heet alle aanwezigen welkom. Mevrouw De Vor heeft zich afgemeld.

2. Vaststellen agenda

Het forum stelt de agenda conform het voorstel vast.

3. Verslag van het forum Samenleving van 25 januari 2016

Er zijn geen tekstuele op- en/of aanmerkingen. Het verslag wordt ongewijzigd vastgesteld.

4. Kadernota 2017 en ontwerp beleidsplan VRU 2016-2019

De heer **Meulendijks** (Veiligheidsregio Utrecht) geeft aan de hand van een presentatie een toelichting op het beleidsplan en de kadernota.

De heer **Koffeman** spreekt zijn waardering uit voor het feit dat de kwaliteit van de VRU is verbeterd ten opzichte van een paar jaar geleden. Hij heeft een paar vragen over de stukken. Waarom is het budget beperkt voor de gemeentelijke crisisbeheersing van Oudewater? Graag een uitleg over het opvoeren van het Individueel Keuzebudget (IKB) als extra last van € 1,6 miljoen. Ook wil hij een toelichting op de kosten van € 17.700 die Oudewater een nadeelgemeente maken. Tot slot is hij benieuwd naar de ontwikkelingen m.b.t. de brandweerkazerne.

De heer **Meulendijks** antwoordt dat de bijdrage voor de gemeentelijke crisisbeheersing €1200 is. Door dat in collectief verband te doen, is er een behoorlijke efficiencywinst te behalen aangezien Oudewater daar momenteel meer aan uitgeeft. Door het op een op deze manier te organiseren worden de gemeentelijke crisisfunctionarissen goed opgeleid en goed getraind voor de crisisbeheersing.

Burgemeester **Verhoeve** voegt toe dat de medewerkers nu ook al getraind worden voor crisisbeheersing en sommige medewerkers extra veel want die draaien ook mee in een regionale poule, maar op sommige aspecten wordt het nog verder doorontwikkeld en nog verder geïntensiveerd.

Mevrouw **Heijn** zegt dat de IKB een afspraak is die gemaakt is in het gemeente-cao waarbij vanaf 1-1-2017 iedere ambtenaar zijn vakantiegeld kan opnemen. Dat betekent dat vanaf dat moment het geld beschikbaar moet zijn om het vakantiegeld uit te betalen. Het is geen automatisme dat dat maandelijks opgebouwd wordt, vandaar een extra last eenmalig over 7 maanden.

De heer **Stolwijk** vraagt dat niet al op de balans hoort te staan, los van een aangepast cao.

Mevrouw **Heijn** geeft aan dat het in gemeenteland en in GR-regelingen niet op deze manier wordt verwerkt. Die last wordt 1x per jaar genomen, in mei op het moment dat die uitbetaald wordt.

Wat betreft voordeel- of nadeel-gemeente: bij de vastlegging van de financieringssysteem in 2014 is afgesproken dat er gewerkt zou gaan worden met ijkpuntscores om daarop de verdeling voor iedere gemeente te baseren. Bij de start in 2015 is er € 128.000 voordeel voor Oudewater. Vanuit het Rijk zijn die ijkpuntscores vervolgens gewijzigd en is het voordeel van Oudewater van € 128.000 verlaagd naar € 79.000 en betreft het nu een nadeel van € 17.700.

De heer **Stolwijk** vraagt hoe de samenwerking tussen gemeenten en netwerkpartners precies wordt ingevuld. Is die samenwerking geen eufemisme voor bezuiniging?

De heer **Meulendijks** antwoordt dat er met de netwerkpartners al jaren een werkrelatie is op het gebied van crisisbeheersing. Bij de voorbereiding van het beleidsplan is gesteld dat alle partners meer voor elkaar kunnen doen. Op veel gebieden is van elkaar te leren en liggen veel mogelijkheden en dat kan een aanmerkelijke veiligheidswinst opleveren.

Burgemeester **Verhoeve** voegt toe dat allerlei instanties elkaar gemakkelijker vinden rondom de veiligheidsregio: dat is een goede zaak die nog verder kan worden verbeterd.

De heer **Wildeman** merkt op dat de doeluitkering van het Rijk wordt verlaagd. Is de consequentie daarvoor al bekend voor Oudewater?

Wethouder **De Regt** doet de toezegging dat schriftelijk te beantwoorden.

De heer **Van Winden** meent dat de stukken in de vorige cyclus geagendeerd hadden moeten worden om het goed te kunnen beoordelen, het was immers al binnen op 24 december jl.

Bij toezichthoudende functies is vaak te zien dat daarvoor weer een nieuwe organisatie wordt opgericht: hij hoopt dat dit hier niet het geval zal zijn. Tot slot is hij verbaasd dat er in de stukken niets is opgenomen over de brandweerkazerne van Oudewater.

Burgemeester **Verhoeve** meldt dat het niet mogelijk was om de stukken voor de vorige cyclus te agenderen omdat ze dan op 6-1 jl. in het college hadden moeten zitten. Hij begrijpt het punt, maar volgens de huidige planning is eerder niet mogelijk. De repressieve huisvesting is een dermate complexe besluitvorming dat de beleidstukken daar nog niets over zeggen.

Mevrouw **Heijn** beaamt dat het een ingewikkeld vraagstuk is maar dat erop gekoerst wordt om het in maart of juli in het algemeen bestuur (AB) te bespreken.

Burgemeester **Verhoeve** heeft nog geen stukken ontvangen. Ondertussen wordt de kazerne wel opgeknapt. De toezichthoudende rol heeft met de Omgevingswet te maken. De consequenties van die wet zijn nog niet duidelijk. Het signaal dat er niet een nieuwe bureaucratie opgetuigd moet worden, is duidelijk. De heer **Meulendijks** zegt dat te zien dat de overheid zich terugtrekt en het meer private bedrijfsleven de kwaliteitsborging gaat doen: dat heeft zo zijn effecten. Daarnaast is er de ontwikkeling dat met name ouderen die langer thuis moeten wonen een majeur veiligheidsrisico aan het worden. Dat wordt door iedereen onderkend. Daar moet ook capaciteit op gezet worden.

Mevrouw **De Wit** vraagt of de VRU behalve nationale ook nog internationale verbindingen heeft. Waarom is dat wel of niet zo? Hoe zal dat in de toekomst zijn? Kunnen dementerenden verplicht worden tot het accepteren van maatregelen rond de brandveiligheid?

Burgemeester **Verhoeve** antwoordt dat de VRU wel internationale contacten heeft maar de primaire taak is ervoor te zorgen dat de brandweer en ambulance hier hun werk goed kunnen doen. De vogelgriep van Hekendorp had internationaal impact en t.a.v. het oefenen zijn er ook internationale contacten. Maatregelen voor dementerenden is complex omdat er dan sprake is van wilsonbekwaamheid. Op zich is de wetgeving in Nederland t.a.v. brandveiligheid in particuliere woonhuizen nog aan de dunne kant: het is nog niet verplicht een brandmelder te hebben.

De voorzitter concludeert dat het als bespreekstuk naar de raad gaat.

5. Presentatie en discussie als input voor de Transformatieagenda

Mevrouw **De Ridder** (ambtelijke organisatie) houdt een presentatie over het beleid uit oktober 2014, het bestaande financieel kader, het Stadsteam Welzijn Oudewater, de uitdagingen binnen het sociaal

domein, de transformatieagenda (suggesties verzamelen), de planning 2016 en de stellingen. De presentatie is bij de stukken gevoegd op de website.

Mevrouw **Noordberg** vraagt naar de exacte definitie van transformatie, vergeleken met de term transitie die in 2015 plaatsvond. Daarnaast zou zij graag horen of de inzet – en dan niet alleen de financiële inzet – het gewenste resultaat heeft opgeleverd. De basis van de wetgeving is de inzet van de burger zelf, ook wat betreft de wederkerigheid van degenen die een uitkering ontvangen via Ferm Werk. Is daar al het nodige in gang gezet? Tot slot vraagt zij in hoeverre het lukt dat inwoners van Oudewater zelfredzamer worden en dat professionals terugtreden.

Wethouder **De Regt** antwoordt dat de transitie van vorig jaar in feite inhield het “1 op 1 omzetten zodat er geen ongelukken gebeuren”. Nu heeft Oudewater de kans om dat te doen naar de Oudewaterse maat. Dat bouwen aan de eigen werkwijze is een stevige verandering: die is niet in een paar jaar gerealiseerd. Daar hoort de tweede/eerste/nulde lijn bij en zaken terugbrengen in de eigen kracht van de burger en het zo vroeg mogelijk oplossen van problemen ook bij jongeren.

Wat betreft de besteding en de resultaten: voor 2015 heeft Oudewater € 2,9 miljoen gekregen van het Rijk, voor de Wmo en de Jeugdzorg. Dat moest afdoende zijn. Dat geld moest besteed worden aan burgers die behoefte hebben aan die vorm van ondersteuning. Een deel van dat geld kon worden gereserveerd voor regionale samenwerking (bijv. met het oog op de inkoopmacht) maar er was ook een percentage bestemd voor uitvoeringskosten. Nu is het wachten op wat de feitelijke besteding is geweest aan de mensen zelf op basis van de facturen van de zorgaanbieders. Die komen nog niet zo snel binnen; er is uiteraard een bevoorschotting gegeven aan veel zorgaanbieders, maar er wordt uiteindelijk afgerekend op basis van werkelijk verleende diensten.

Het heeft in ieder geval zorgcontinuïteit opgeleverd. Belangrijkste doel van het eerste jaar was zorgen dat er niemand tussen wal en schip valt, dat iedereen de zorg krijgt waar hij recht op heeft, zo mogelijk ook bij dezelfde aanbieder. In 2016 zijn alle zorgaanbieders gecontracteerd die in 2015 al zorg aan de burgers van Oudewater leverden. De transitie is op dat punt geslaagd. Wel hadden sommige zorgaanbieders een overbesteding, boven hun bevoorschotting, maar dat is uiteindelijk uit de totale pot rechtgetrokken.

Mevrouw **De Ridder** geeft aan dat de kwaliteit soms wel spanning oplevert, door de beschikking die Welzijn Oudewater afgeeft en waarvan een aanbieder dan bijvoorbeeld zegt dat hij dat niet op die manier kan leveren. Het klanttevredenheidsonderzoek gaat binnenkort weer van start en men is benieuwd wat dat oplevert.

M.b.t. de uitkeringen van Ferm Werk is er een start gemaakt. Binnen de pilot Werk, met o.a. Ferm Werk als partner, zullen de resultaten van die pilot veel meer uitgebouwd kunnen worden.

T.a.v. de zelfredzaamheid van de burgers gaat het om een gedragsverandering bij zowel de aanbieders als de inwoners, en misschien ook bij de vrijwilligersorganisaties. Erop staan dat je bepaalde zaken krijgt, is not done maar het is bijna missiewerk om mensen dat in hun systeem te laten krijgen en hen te laten denken in hun eigen mogelijkheden. Gedragsverandering is niet zomaar gerealiseerd.

Wethouder **De Regt** wijst op het verschil tussen “*ik heb ergens recht op*” en “*ik heb iets nodig*”. Dat is een grote omslag. Tijdens het keukentafelgesprek moet dat al aan de orde komen. Als iets echt niet kan, moet de overheid inspringen, want mensen moeten niet in de kou komen te staan.

De heer **Stolwijk** stelt dat een belangrijk element van de transformatieagenda preventie is. Het budget is € 2,9 miljoen, waarvan een groot deel voor uitvoering is bestemd. Spreker is benieuwd in hoeverre preventie in de transformatieagenda budgettair een plek gaat krijgen.

Wethouder **De Regt** zou daar graag de visie van het forum over horen. Suggesties over wat naar voren gehaald kan worden bij preventie en wat bewezen effectief is, is welkom. Zoveel mogelijk aan de voorkant investeren is financieel aantrekkelijk maar scheelt bovendien veel leed voor mensen.

De heer **Van Winden** vraagt een toelichting op de opmerking dat aanbieders soms niet kunnen leveren wat er gevraagd wordt. Wat betreft de facturen: betreft dat de facturen van de aanbieders aan het stadsteam? In de tweedelijns Jeugdzorg was geen uitgave gedaan: is dat een gevolg van het feit dat jeugdzorg nog niet helder is? In de media wordt veel kritiek op de gemeenten geuit: ze zouden de jeugdzorg niet op orde hebben waardoor de jeugd mogelijk tussen wal en schip zal vallen. Is daar een relatie mee? Hij raadt aan voorzichtig te zijn met het klanttevredenheidsonderzoek: daar zijn niet altijd

conclusies uit te halen. Maatjes en vrijwilligers: wordt daarmee bedoeld dat er soms teveel gevraagd wordt van maatjes, of dat er te weinig zijn? Voorts wil hij graag voorbeelden van innovaties die er zijn. Er is bijvoorbeeld een kleine aanbieder die werkt met eigen vervoer? Wellicht kan dat door andere aanbieders overgenomen worden zodat de kostenpost vervoer gedeeld kan worden.

Aanbesteding voor 2017: is er al zicht op de ontwikkelingen, dus welke kant het op gaat?

Mevrouw **De Ridder** meldt dat er aanbieders zijn met een wachtlijst van 4 maanden, of die vinden dat Oudewater een randgemeente is in de provincie, of die alleen zware begeleiding geven terwijl er lichte wordt gevraagd. Dat is jammer en heel frustrerend. Dan wordt er een vergelijkbaar aanbod bij andere aanbieders gezocht. Gelukkig komt het weinig voor.

De heer **Van Winden** vraagt of het vermoeden bestaat dat wachtlijsten soms door aanbieders ook als prettig worden ervaren, omdat ze dan al een voorraad op de plank hebben liggen.

Mevrouw **De Ridder** bevestigt dat, dat vermoeden is er soms inderdaad.

De problemen met de facturen heeft te maken met de backoffice, of aanbieders voldoende in staat zijn om via het digitale systeem hun facturen aan te leveren. In 2015 mocht het nog op papier, in 2016 niet meer. Het hele proces loopt dus via een digitaal systeem; maar dat gaat nog niet altijd optimaal.

Wethouder **De Regt** zegt dat de verhalen over de jeugdzorg in de media soms niet kloppen maar het is wel zo dat de jeugdzorg enorm ingewikkeld is, zeker als het gaat om kwetsbare gevallen. Gelukkig heeft Oudewater een jeugdconsulent die bij Bureau Jeugdzorg in Utrecht vandaan komt, zodat er op die netwerken teruggevallen kan worden. Dat er slechts één consulent is maakt het kwetsbaar. Voor de transitie was het goed, maar er moet goed nagedacht worden over het vervolg, zeker als het gaat om de multiprobleem-gezinnen en drugsgebruik, of statushouders met kinderen uit oorlogsgebieden. Er komen de nodige trauma's aan dus de jeugdzorg moet goed georganiseerd worden.

Mevrouw **De Ridder** gaat in op het klanttevredenheidsonderzoek. Daar was inderdaad nog wel kritiek op, maar het wordt wel herhaald. Dat gebeurt vóór 1 juli. De uitkomsten worden met de raad gedeeld.

Het idee is om meer maatjes in te zetten, bijvoorbeeld voor jongeren. Het is niet duidelijk of het probleem is dat er geen maatjes zijn, of dat misschien de match beter zou kunnen.

De heer **Van Winden** vraagt of er een soort pool in Oudewater is.

Wethouder **De Regt** antwoordt bevestigend. Via de vacaturebank is er een soort pool. In de praktijk melden mensen zich voor een bepaald soort vrijwilligerswerk, wat bij hen past. Daar zit de aanwas.

Vanuit Ferm Werk is het idee dat werkloze jongeren een buddy krijgen vanuit het bedrijfsleven, die hen in het bedrijfsleven introduceert. In andere gemeenten van Ferm Werk is dat een beproefde methode gebleken en er is goede hoop dat dat ook in Oudewater zijn vruchten afwerpt. Dat soort trajecten past heel goed in de transformatieagenda en ook bij de samenleving van deze tijd.

De heer **Van Winden** is benieuwd of daar ook vraag naar is.

Volgens mevrouw **De Ridder** zal het daar naartoe moeten. Het is het samenspel van wat er kan, wat er geleerd kan worden en wat er aan professionele inzet afgebouwd kan worden.

Wethouder **De Regt** vult aan dat er geen *vraag* naar zo'n jongerenbuddy is omdat men nog niet weet dat de mogelijkheid er is. Wat dat betreft zal er wellicht een zachte vorm van drang nodig zijn. Veel draait om het keukentafelgesprek: daar komen problemen op tafel. Als er een werkloze jongere in huis blijkt te zijn, kan dit als suggestie ter tafel gebracht worden. Iedere volwassene beslist natuurlijk over zijn eigen leven, maar er zijn veel methodes om mensen te verleiden en de drang wat op te voeren.

Mevrouw **Faber** (Stadsteam Oudewater) vindt de pilot Oudewater Werkt daar een goed voorbeeld van: dat is een vorm van samenwerking tussen Abrona, Kwintes, Ferm Werk, UWV, Stadsteam, Boog en gemeente. Dat zijn samenwerkingspartners die niet kijken naar hun eigen aanbod, maar kijken naar wat past bij een bepaalde persoon. Mensen met een hulpvraag komen binnen via het Stadsteam, en vervolgens wordt bekeken wat er nodig is en wat er mogelijk is: op maat, lokaal, en via het eigen netwerk. Het streven is dat ook het bedrijfsleven zich daarvoor verantwoordelijk gaat voelen, en dat er lokaal wordt gezorgd dat mensen actief kunnen blijven.

De heer **Van Winden** vraagt naar de reacties vanuit het bedrijfsleven hierop.

Volgens wethouder **De Regt** begint dat inmiddels te komen, maar dat is een lange weg. Het bestuur van de BVO is in ieder geval zeer bereidwillig om dit tot een succes te maken en wil daar graag over meedenken.

Mevrouw **De Ridder** meldt inzake de inkoop dat de raad is uitgenodigd voor een bijeenkomst op 2 maart 2016 waarin de Utrecht-West-gemeenten worden bijgepraat over het inkoopproces richting

2017. De gemeenten hebben in feite de boedel overgenomen in 2015 en 2016 en willen in 2017 naar resultaat gaan met aanbieders.

Mevrouw **De Wit** komt terug op de opmerking van mevrouw De Ridder dat de kaders van het Stadsteam zijn aangescherpt. Zij vraagt op welke wijze, en of dat proces is afgerond. Wat is de positie van de wijkverpleging: in het schema stond de wijkverpleging namelijk aan de rand van de cirkel, en niet in de cirkel zelf, terwijl ze toch veel budget krijgen. Worden de mantelzorgers in Oudewater soms niet overvraagd, met name de ouderen? Het zou mooi zijn als het bedrijfsleven meer betrokken wordt, maar de vraag is hoe zij er voordeel van krijgen, a.h.w. in de vorm van een beloning?

Mevrouw **De Ridder** komt terug op de kaders. In 2015 is een extra subsidie toegekend omdat er veel vraag was aan de voorkant. In haar presentatie heeft mevrouw De Ridder bedoeld dat de (financiële) kaders waarbinnen Oudewater moet opereren juist heel helder zijn geworden, ook in relatie tot dat extra subsidie dat is toegekend. Er is dus geen onduidelijkheid over de taken van Welzijn Oudewater. Waarom de wijkverpleging niet in de cirkel staat maar aan de rand: dat is omdat het S1-deel van de wijkverpleegkundige zorg, bedoeld om de samenwerking met het Stadsteam en het sociaal domein vorm te geven, slechts een klein deel is van de totale wijkverpleging. Overigens is er een goede samenwerking tussen stadsteam en wijkverpleegkundigen.

Wethouder **De Regt** geeft aan dat als er signalen binnenkomen dat mantelzorgers overvraagd worden, hij daar graag over geïnformeerd wil worden. In de Oudewaterse gemeenschap wordt veel aandacht aan hen besteed, om hen te ondersteunen. De grenzen van hun spankracht, met name van oudere mensen, moeten terdegen bewaakt worden. De lijnen met huisartsen etc. moeten daarin kort blijven. Er is maatwerk nodig om dat zoveel mogelijk vóór de poort te organiseren.

Het voordeel voor het bedrijfsleven kan een financieel voordeel zijn. De wethouder is in gesprek over een zgn. Social Return in Investment, een onderdeel van een aanbesteding. Dat houdt in dat als het bedrijfsleven iets verdient aan de overheid, het daar iets voor terug zou mogen geven, bijv. in de vorm van het aanbieden van arbeid. Dit wordt voor Oudewater momenteel voorbereid. Daarnaast geldt: iedere ondernemer heeft erbij gewonnen als mensen in zijn omgeving geholpen worden.

De heer **Koffeman** stelt dat het nieuwe systeem zich kenmerkt door het feit dat het niet zozeer gaat om waar je recht op hebt, maar om wat je nodig hebt. Je ziet dan dat er landelijk nogal wat experimenten zijn met systemen waar regels ondergeschikt worden gemaakt aan de noden van de mensen. De systematiek in Oudewater lijkt een goede balans te hebben: weinig bureaucratie en veel operationaliteit maar dat roept ook een zekere spanning op. Als je minder met regels en meer met noden werkt, hoe werkt dat dan uit op de rechtsgelijkheid? Die rechtsgelijkheid werkt landelijk ook door op de eigen bijdrage die mensen moeten leveren. Daar kun je een politieke visie op hebben. Dat is het tweede punt van rechtsgelijkheid.

In de sheets werd gesproken over onafhankelijke sturing, geen politiek/bestuurlijk belang. Maar professionals zijn ook maar mensen. De vraag is dan hoe je hun subjectiviteit kunt sturen.

Mevrouw **De Ridder** gaat in op de rechtsgelijkheid. Maatwerk is niet onbegrensd. Er is een te besteden budget, er is een afwegingskader, en dat vindt zijn weerslag in beleidsregels en verordeningen. Daar kan van afgeweken worden maar het geeft wel de koers aan. Toch zijn er soms lastige dilemma's. De professional beoordeelt wat de belasting is van het netwerk, wat een duurzame oplossing is, en het blijft altijd een zoeken. In het Stadsteam worden daar onderling ook discussies over gevoerd.

Wethouder **De Regt** gaat in op de vraag, over de onafhankelijke sturing. Het is een professionele beoordeling, los van professionele en politiek/bestuurlijke belangen. Dat kan riskant zijn in een kleine gemeenschap: het kan zijn dat als de lobby maar sterk genoeg is (via familie, politiek etc.) dat iemand dan meer aan zijn recht kan komen dan een ander. Dat mag niet zo zijn. De wethouder wil graag op de hoogte gebracht worden van specifieke klachten maar wil ze zo lang mogelijk ambtelijk laten afhandelen, juist ook om die reden. In een kleine gemeenschap is dat een extra uitdaging. De professionals voelen zich ook gestuurd door het beleidskader dat door de raad is vastgesteld en zullen zich daaraan moeten houden. Dat is vertaald in beleidsregels en verordeningen. Bij Ferm Werk is dat heel extreem, maar dat heeft te maken met de voorschriften van de Participatiewet. Aan de ene kant wil je het niet dichtregelen, en aan de andere kant wil je de rechtsgelijkheid goed bewaken; dat is een

dilemma. Het is juist dat de eigen bijdrage een politieke keuze is: dat is waar de raad zelf op kan sturen. De raad kan daar criteria aan verbinden richting college en kan het college vragen om garanties zodat iedereen de hulp krijgt die hij nodig heeft (ook de inwoners met een heel kleine portemonnee). Dat is zo'n kader waarop de raad kan sturen. Nieuw is dan dat gekeken wordt naar de financiële stand van zaken; het is geld van de mensen, dat de gemeente krijgt van de staat; gaat de gemeente dat oppotten omdat hier in Oudewater een groot beroep op de samenleving gedaan kan worden, dan zou de raad zich af kunnen vragen hoe het college dat geld uiteindelijk bij de mensen terugbrengt. Over die vragen zou de raad een principiële discussie kunnen voeren.

De heer **Koffeman** vraagt wat voor ruimte een gemeente heeft als het landelijk wordt overruled; heeft de gemeente daar nog eigen beleidsruimte voor?

Wethouder **De Regt** antwoordt dat daar nu al de eerste reflexen al van te zien. Men ziet dat de zorg door de gemeenten niet overal even goed wordt uitgevoerd en men wil dan weer een autoriteit in het leven roepen, een autoriteit die let op kaders, maximale tarieven etc. Maar dan is het geen echte decentralisatie naar gemeenten meer. Er komen verschillen tussen gemeenten, dat valt niet tegen te houden, maar de wethouder hoopt dat Oudewater de zaken voor de inwoners zo goed regelt dat daar geen aanleiding toe ontstaat.

Mevrouw **Noordberg** heeft begrepen dat de stad Utrecht al een uitzondering maakt bij het innen van de eigen bijdrage bij het product Begeleiding. Zij gaat ervan uit dat in individuele gevallen, waar inwoners met een hele kleine portemonnee niet kunnen bijdragen, de hardheidsclausule geldt.

Wethouder **De Regt** beaamt dat maar wijst er tegelijkertijd op dat het veelvuldig toepassen van de hardheidsclausule de rechtsongelijkheid weer bevordert. Dat betekent dus dat het echt uitzonderingen moeten zijn. Als een eigen bijdrage dermate hoog blijft dat je die specifieke situatie vaak moet toepassen, moet je iets aan die eigen bijdrage doen.

Mevrouw **Faber** noemt als voorbeeld de eigen bijdrage als het gaat om bemoeizorg. Dat betreft mensen die overlast bezorgen etc. en die zelf geen zorg zoeken. In die gevallen is een eigen bijdrage vragen onlogisch, en besloten is nu deze mensen een half jaar zonder eigen bijdrage te helpen.

Mevrouw **Noordberg** wil nog terugkomen op die rechtsongelijkheid. Omdat het "recht hebben op" is vervallen vraagt zij zich af of dat dan nog wel aan de orde is.

Wethouder **De Regt** denkt dat daar in de volksmond nog wel sprake van is. Er is een mentaliteitsverandering nodig. Uiteindelijk is het zo dat *meer* mensen voorzien moeten worden, met *minder* geld. Het is altijd afwachten waar het Kabinet de gemeenten mee verrast.

De heer **Van Leusden** heeft een vraag over privacy en gegevensuitwisseling, in relatie tot de integrale aanpak. Hij is benieuwd welke problemen daar ontstaan. Hij refereert daarbij aan het project Volg, van een aantal jaren geleden, waaruit naar voren kwam dat 18 personen bezig waren met het verlenen van hulp aan één gezin en niet van elkaar wisten wat ze aan het doen waren. Integrale aanpak is dus van belang; dat heeft echter ook zijn grenzen.

Wethouder **De Regt** is ervan overtuigd dat de iCloud op termijn de oplossing is voor dit probleem: al je gegevens zijn van jou en jij maakt uit aan wie en tot hoe lang je je gegevens deelt. Met *systemen* is het op den duur niet meer op te lossen. Maar dat betekent dat mensen moeten leren daarmee om te gaan. Het zal doorontwikkeld moeten worden en er moeten experimenten mee gedaan worden, want alleen zo kunnen burgers zelf aan de knoppen blijven.

Mevrouw **De Ridder** zegt dat de wetgeving m.b.t. de uitwisseling van gegevens juist verscherpt is, waardoor bijvoorbeeld de backoffice Woerden en Welzijn Oudewater allerlei bewerkingsovereenkomsten moeten sluiten over het delen van gegevens. Ook moet er een oplossing gevonden worden voor de gegevens van huisartsen: zij willen namelijk geen inzage geven in het medisch dossier.

De heer **Brouwer** (Participatieraad) wil hier graag op ingaan. Hij heeft iemand, die sociaal erg onhandig is, begeleid naar een werkgever, maar die sociale onhandigheid blijft een enorme bottleneck. Kan deze mijnheer hierin bijgeschoold worden via het Stadsteam, zodat hij aan het werk kan?

Mevrouw **Faber** antwoordt dat het Stadsteam dat niet zelf doet maar wel kan nagaan wat de beste partij is om dit op zich te nemen. Dat hangt van de situatie van de persoon in kwestie af. Wellicht kan

hij in aanmerking komen voor de pilot Oudewater Werkt. Zij nodigt de heer Brouwer uit om met deze persoon langs te komen (mits hij zelf wil natuurlijk).

De heer **Brouwer** vraagt vervolgens aan de wethouder naar het budget voor jongeren in 2017. Tot zijn blijde verrassing is er een jeugdconsulente opgenomen in het Stadsteam. Er zijn vandaag veel doelstellingen over tafel gegaan, en hij wenst de gemeente wijsheid en sterkte bij de invulling daarvan. Terugkomend op de twee cirkels uit de presentatie, het voor de poort weghalen, en Timon: daar zei mevrouw De Ridder “daar zit heel veel belang achter”. Wat bedoelde zij daarmee?

Mevrouw **De Ridder** licht toe dat er € 2,9 miljoen omgaat in het sociaal domein in Oudewater. Daar zit het bedrag voor Welzijn Oudewater in en de rest kan weggezet worden bij aanbieders. Gezien het inwoneraantal en het hoge bedrag, zit er bij aanbieders een belang om die markt te behouden. De gemeente moet gaan drukken i.v.m. bezuinigingen, maar de aanbieders trachten die markt te behouden en willen hun aanbod graag afzetten bij de gemeente.

De **wethouder** vult aan dat hij de transformatieagenda graag ook met de Participatieraad wil bespreken. Wat betreft de belangen van de zorgaanbieders stelt hij dat ook de zorgaanbieders zullen moeten innoveren. Sommige instanties hebben dit al jaren zien aankomen en zijn al bezig hun dienstverlening om te bouwen, bijv. door jongeren niet meer residentieel op te vangen maar in pleeggezinnen. Dat is tegenstrijdig aan de wijze waarop zij vroeger hun producten verkochten. Veel respect daarvoor. Instanties die op tijd begonnen zijn met innoveren kunnen hun weg wel weer vinden.

De voorzitter wijst op de 5 stellingen die er nog staan en op het vergevorderde tijdstip.

Stelling 1: Er moet meer geld en menskracht in de nulde en eerste lijn (bijv. vrijwilligers, mantelzorgondersteuning, jongerenwerk) geïnvesteerd worden omdat dit zwaardere zorg in een latere fase voorkomt

De heer **Van Winden** is het ermee eens dat de hulp zoveel mogelijk aan het begin opgepakt moet worden. Het college wil daarop inzetten en daar kan de fractie zich in vinden. Het hoeft niet altijd met meer geld, denkt hij.

De **wethouder** scherpt aan dat de stelling inhoudt dat een deel van het geld dat naar achter de poort gaat, naar vóór de poort wordt gehaald. Als voorbeeld geeft hij dat de raad heeft ingestemd met het wegbezuinigen van de jongerenwerker. Er komen signalen binnen dat dat wellicht negatief uitwerkt voor preventie en signaalwerking. De Participatieraad heeft daar expliciet een brief over gestuurd. Om dat te veranderen zou je geld van achter de poort naar voren moeten halen. Het gaat dus niet over veel geld, maar over het verplaatsen van de middelen.

De heer **Van Winden** kan zich voorstellen dat een jongerenwerker meer sturing over de hulp aan jongeren kan geven, in de samenwerking met het Stadsteam, waardoor het Stadsteam effectiever kan werken.

Mevrouw **De Wit** kan zich vinden in de stelling. Wel denkt zij dat er een plafond is aan de inzet van de vrijwilligers, ook omdat veel vrouwen die voorheen als vrijwilliger werkzaam waren, nu zijn betrokken bij het arbeidsproces. Daarom is het beter in te zetten op die eerste zorg, om daarmee de zware en dure zorg te voorkomen. Wel het vrijwilligerswerk blijven steunen dus, maar als het plafond in zicht komt, andere hulp inzetten.

Ook de heer **Koffeman** kan zich vinden in de stelling. Als er geld naar de nuldelijn wordt verplaatst straalt dat uit naar het hele systeem, het ontlast de keten en helpt mee aan de participatie. Wat betreft de jongerenwerker heeft de Participatieraad dat zeer overtuigend beschreven. Wel wijst spreker erop dat de discussie over de jongerenwerker destijds is gevoerd in het kader van de begroting, wat dus een heel ander verband is dan waar het vanavond om gaat, nl. het verschuiven van budget. Wat betreft het CDA is dat zonder enige twijfel een verbetering van het systeem: verschuiven naar de nuldelijn en aanvullen met de jongerenwerker, zodat het hele systeem wordt verlicht.

De heer **Van Leusden** verwijst naar het GGD-rapport Nuchter Verstand & Drugs, waaruit blijkt dat ouderen onvoldoende inzicht hebben in de problemen van jongeren die daarmee in aanraking komen. De school zou daar een grote rol in moeten spelen, ook via een vertrouwenspersoon.

Mevrouw **Noordberg** vindt stelling 1 enigszins teleurstellend, immers, het ligt voor de hand: hoe meer geld er in de nuldelijn wordt geïnvesteerd, hoe meer dat zware zorg voorkomt. Het is een uitgangspunt waar iedereen zich ongetwijfeld in kan vinden.

De enige opmerking die zij wil toevoegen is dat er gekeken zou moeten worden naar het onderscheid dat in de beleidsstukken wordt gemaakt tussen systeemwereld en leefwereld; kijk nog meer naar wat

mensen zelf kunnen, in bestaande structuren van verenigingen etc., in plaats van via de systeemwereld (i.e. de betaalde professionals).

Wethouder **De Regt** vraagt of mevrouw Noordberg bedoelt dat zij er voorstander van is om, door professionals in te zetten in de sportwereld, daar mensen naar voren te halen die hulp nodig hebben. Wil zij zover gaan?

Mevrouw **Noordberg** heeft dat niet bedoeld. De verenigingen zijn uiteraard wel vindplaatsen maar zij bedoelde juist het daar te laten en niet verder te professionaliseren.

Stelling 2: Aangezien er een steeds groter beroep op vrijwilligers wordt gedaan is meer professionele begeleiding en coördinatie een vereiste

De heer **Koffeman** vindt ook stelling 2 nogal vanzelfsprekend. Als er een beroep op vrijwilligers wordt gedaan dient ervoor gezorgd te worden dat zij hun werk verantwoord kunnen doen en dat zij waar nodig worden ontlast. Wel vraagt hij zich af of is gedacht aan bestaande instituties zoals kerken, ouderenbonden, verenigingen, die hierin een rol kunnen spelen, ook bij het ontwikkelen van zelfredzaamheid.

Mevrouw **Noordberg** sluit zich daarbij aan. Ja, het moet, maar zeker ook de grenzen van de vrijwilligersinzet in de gaten houdend.

De heer **Van Winden** stelt eveneens vast dat dit grotendeels de inzet is van de organisatie.

Mevrouw **De Wit** onderstreept het belang van begeleiding en coördinatie, om wildgroei aan initiatieven te voorkomen. Ook moet er een goede achterwacht zijn, om terug te kunnen vallen op professionals. Dat is er nog onvoldoende.

Mevrouw **De Ridder** antwoordt dat Welzijn Oudewater die coördinatie erbij doet, maar heeft aangegeven richting de gemeente dat daar geen budget voor is aangeleverd.

De heer **Brinkhuijs** (huisarts) merkt op dat er nu al veel beroep gedaan wordt op mantelzorgers/vrijwilligers, en dat kraakt nu al aan verschillende kanten (zeker waar het gaat over de zorg voor dementerende ouderen). Hij adviseert voorzichtig te zijn met het vergroten van de last van vrijwilligers. De heer **Brouwer** wijst er bovendien op dat het aansturen van vrijwilligers moeilijker is dan het aansturen van mensen die bij je in dienst zijn.

Stelling 3: Inwoners hebben de vrijheid om te kiezen welke ondersteuning zij willen. Het stadsteam wijst hen op de mogelijkheden maar levert zelf geen hulp.

De heer **Koffeman** vraagt zich af in hoeverre er sprake is van vrijheid, als je hebt geïnventariseerd wat je nodig hebt. Hij vraagt naar de rol van het PGB in dezen. Er moet wel ruimte zijn voor cliënten om een eigen richting te bepalen, bijv. om te kiezen voor een christelijke zorginstelling.

Vanuit de professionaliteit vraagt hij zich af hoe om te gaan met de cliënt die een probleem heeft: wellicht is het een kwestie van doorverwijzen enerzijds en tegelijkertijd niet loslaten anderzijds.

Wethouder **De Regt** citeert een maatschappelijk werker: deze wilde liever niet spreken van doorverwijzen maar meer van: “wij gaan met mensen mee ergens anders heen”.

De heer **Van Leusden** denkt eveneens dat dat heel wezenlijk is. Preventieve hulp moet zo min mogelijk doorverwezen worden, dat is niet de bedoeling en het is voor de klant uiterst frustrerend.

Mevrouw **Noordberg** denkt dat het Stadsteam heel goed beide functies kan vervullen: laagdrempelige hulp, begeleiding etc., en tegelijkertijd erbij blijven als er meer professionele hulp moet worden ingeschakeld. Een combinatie van die functies dus.

De heer **Van Winden** denkt dat “erbij blijven” betekent “direct hulp geven”, dus niet: “geen hulp geven”.

Mevrouw **De Wit** refereert aan het bijbehorende financiële plaatje. Het is goed als mensen de vrijheid hebben om te kiezen, maar als er vergelijkbare hulp dichterbij beschikbaar is of goedkoper is, dan moet dat wel geaccepteerd worden.

Mevrouw **Mieke** zegt het zelf soms te missen dat het Stadsteam geen hulp kan bieden omdat je dan juist gaat verwijzen naar wat duurdere zorg maar die dan lokaal niet beschikbaar is. Dan gaat het om eenvoudige opvoedondersteuning en dergelijke lichtere hulpvragen. Timon heeft een zeer beperkt aantal uren en die medewerkster zit helemaal vol. Dat is echt een probleem in Oudewater.

Volgens mevrouw **Faber** is die hulp er wel, maar niet afdoende om alle lichtere vragen te kunnen oppakken. Zij herkent het signaal.

De heer **Brouwer** vraagt of een lichtere hulpvraag die niet wordt aangepakt, vanzelf een zwaardere hulpvraag wordt. [Dit wordt vanuit de zaal bevestigd]. Het lijkt de heer Brouwer dan duidelijk: met man en macht vooraan staan, dat is wat er moet gebeuren.

Mevrouw **Mieke** miste bij de eerste stelling nog het punt van voorlichting. Dat kan ook een belangrijke rol spelen vóór de poort.

Stelling 4: Als een aanbieder uit de regio goedkopere zorg kan leveren dan een lokale aanbieder dan kiezen we voor het duurdere lokale aanbod.

Mevrouw **Noordberg** laat weten dat haar fractie niet perse voor de goedkoopste aanbieder zou willen gaan. Het aspect kwaliteit is veel belangrijker dan lokaliteit of de kosten van een aanbieder. De keuze moet altijd gericht worden op de beste prijs – kwaliteit -verhouding. Als andere dan lokale aanbieders goedkoper zijn, dan graag nader uitzoeken waar dat door komt.

De heer **Koffeman** sluit zich daarbij aan. Wellicht zijn er lokale mogelijkheden die minstens even goed zijn, maar niet altijd voor de hand liggen: denk aan dagbesteding, zorgboerderijen, opvang van probleemkinderen; als het lokaal beschikbaar is en goed is, kies dan voor lokaal, want dat heeft dan voorrang.

Mevrouw **De Wit** zou ook het liefst een lokale aanbieder voorrang geven. Wellicht is het daarnaast wel zinvol om in gesprek te gaan over een compromis, maar niet onbelangrijk is dat het zo voordelig mogelijk gebeurt.

Ook de heer **Van Winden** is sterk voor lokaal. Het is goed dat die opvang in je eigen gemeenschap plaatsvindt. Dat kan ook weer heel veel vrijwilligers aantrekken. Het voordeel van lokaal is ook dat er minder kilometers nodig zijn. Dus: niet tegen elke prijs, maar een grote voorkeur voor lokaal.

Stelling 5: Iedereen die niet op enige manier in het eigen levensonderhoud kan voorzien moet op enigerlei wijze participeren in de maatschappij

De heer **Van Winden** is uiteraard voorstander van het participeren in de maatschappij en waar nodig soms met lichte dwang. Of het in alle gevallen zou moeten, weet hij niet, maar het zou wel moeten in algemene zin.

Mevrouw **De Wit** denkt dat het een ideaalplaatje is, zoals het hier omschreven staat. Er blijft altijd een groep mensen die nauwelijks op de been kan blijven omdat ze een zware ziekte achter de rug hebben of psychisch niet in orde zijn. Je kunt hen niet verplichten om te gaan werken, uitzonderingen daargelaten.

De heer **Koffeman** begrijpt dat participeren inhoudt: als je kan, moet je meedoen. Want niet-participeren betekent maar al te vaak: ontsporen. Mensen moeten zoveel mogelijk meedoen in de samenleving, of dat nu via vrijwilligerswerk is of via betaald werk. Iedereen heeft bepaalde talenten, en het is de moeite waard om na te gaan of die talenten ontplooid kunnen worden in de samenleving.

Mevrouw **Noordberg** wijst erop dat “vrijwillig” inhoudt dat mensen niet verplicht kunnen worden. Zij heeft dus grote moeite met het woord “moeten”. Uiteraard moeten mensen zoveel mogelijk aangespoord worden om deel te nemen, maar niet via “moeten”. Graag een andere term daarvoor gebruiken. Ben je cliënt of patiënt, dan betekent dat niet automatisch dat je ook niets meer kan.

Wethouder **De Regt** merkt op dat Ferm Werk een Participatieverordening heeft. Is de raad van mening dat het college er maximaal op moet gaan inzetten om mensen, die een uitkering ontvangen, of wat voor overheidssteuning dan ook, te verplichten om een bijdrage te leveren in de maatschappij?

Of wacht de raad liever een voorstel van de wethouder in dat opzicht af? De wethouder moet het Beleidsplan Werk & Inkomen binnenkort opstellen en zou dat als beleidskeuze kunnen opnemen.

De heer **Koffeman** zou graag een ander woord weten voor dat “moeten”. Binnen de randvoorwaarden is zijn antwoord ondubbelzinnig ja, al hangt het wel af wat er precies in dat kader wordt voorgesteld. De Participatiewet regelt heel nadrukkelijk de mogelijkheid om mensen te begeleiden naar enige activiteit in de samenleving en het CDA ondersteunt die regelingen.

Mevrouw **De Wit** pleit er dan wel voor dat het op maat gebeurt: ontzie jonge moeders met jonge kinderen, laat hen niet bij Ferm Werk riet gaan knippen in plaats van bij hun kinderen te zijn, want dan komen die kinderen later weer in de problemen.

De heer **Brouwer** is het er niet helemaal mee eens dat mensen iets “moeten” doen. Vanuit Ferm Werk moet er geen druk op vrijwilligers uitgeoefend worden; maar wellicht is het mogelijk dat vrijwilligersorganisaties mensen benaderen, met een verzoek om hulp. Dat is een andere invalshoek.

Mevrouw **De Wit** vraagt zich af of mensen dan voldoende autoriteit ervaren om in actie te komen.

Wethouder **De Regt** doet de suggestie dat het de professionals zijn, die dat beroep doen, om te voorkomen dat het te vrijblijvend is. Er zal een onderlegger onder de verstrekking van de uitkeringen komen te liggen waarin wordt verwacht dat iemand dat ook gaat doen, en waarbij samen met de betrokkene wordt gezocht naar maatwerk.

6. Raadsinformatiebrief inzake GGD-rapport ‘Nuchter Verstand en drugs’.

De heer **Van Winden** vraagt wat werkelijk de reden was om te suggereren dat dat het in Oudewater erger was dan omliggende gemeenten. Dat heeft hij uit de stukken niet kunnen opmaken. In het rapport lijkt het in tegenspraak dat men enerzijds wel weet dat drugs en drank niet goed zijn maar dat de ouders vaak niet weten waar het over gaat.

niet weten waar het over gaat. Dat spreekt elkaar tegen. Hoe ga je dat oplossen.

Wethouder **De Regt** geeft dat het hem vooral gaat om het signaal dat er nu gezamenlijk stappen met elkaar ondernomen worden om een groeiend maatschappelijk probleem tegen te gaan. Het is hier in deze omgeving niet minder erg dan elders. Dat het hier minder zou zijn, is het reden om te zeggen dat het wel meevalt. Een van de opvallende zaken uit het rapport is dat er een enorm taboe op rust en ook dat ouders niet weten hoe ze e.e.a. kunnen herkennen bij hun kinderen.

De heer **Brinkhuijsen** (huisarts) merkt op dat het een landelijk probleem is en dat het op veel plaatsen even erg is. Behalve het gebruik zelf is er sterk een taboe op de problematiek: het blijft binnenskamers waardoor het probleem vaak erger wordt. Hij denkt dat het rapport op een aantal plekken uitnodigt tot actie, bewustwording en het dient te proberen taboes te doorbreken.

Mevrouw **De Wit** meent dat die veilige haven voor kinderen (p. 68) juist het gezin moet zijn waar jongeren altijd op terug kunnen vallen. Hoe versterken we de gezinnen in Oudewater? Kunnen er relatiecursussen/ouderschapskursussen gegeven worden om die gezinnen sterker te krijgen? De JOP bij 't Jonkie is een hotspot: heeft de college de gevaren onderkend bij het toewijzen van deze eenzame plek? Kan er een stichting uitgenodigd worden, bijv. de Stichting Voorkom die voorlichting geeft aan de hoogste groepen van de basisscholen? Kinderen kunnen dan al vroeg gewezen worden op de gevaren van alcohol en drugs. Tot slot doet ze de suggestie de film Christianne F. gratis te vertonen.

Mevrouw **De Leeuw** (ambtelijke organisatie) merkt op dat de gemeente naast interviews met sleutelfiguren een bijeenkomst wil beleggen met lokale sleutelfiguren om te kijken of die het beeld van het rapport herkennen. Ook kunnen die sleutelfiguren suggesties aandragen. De suggesties van de forumleden neemt ze graag mee zodat op grond van alle input door de professionals bepaald kan worden wat voor Oudewater en ook voor de hele regio het beste is. Het bieden van ouderschapstrainingen zit aan de preventieve kant.

Burgemeester **Verhoeve** meldt dat de zoektocht naar een hangplek een lang proces is geweest. Er waren meerdere opties maar uiteindelijk is men uitgekomen bij 't Jonkie omdat daar toezicht is vanuit de beheerder van de sportkantine. Het vandalisme bij het JOP heeft ertoe geleid dat de plek gedowngrade is in de zin dat alleen de bankjes er nog staan. Niet alleen daar wordt gedeald maar ook op andere plekken. Hij verzoekt zoveel mogelijk namen en rugnummers door te geven.

De heer **Van Leusden** zegt dat je mag veronderstellen dat slechts 1/10 te signaleren valt. Is het zo dat het overige deel niet zichtbaar is? Het valt hem op in het rapport dat het lijkt alsof er voorheen geen beleid is geweest. Wat is er met alle suggesties gebeurd die in het verleden uitgevoerd zijn? Er is ook voorlichting geweest en datzelfde geldt voor nieuwe preventiemaatregelen en het benaderen van de scholen. In een volgend rapport zou hij willen zien wat de maatregelen uiteindelijk hebben opgeleverd. Wat preventie betreft is het de kunst om ouders te informeren met name op plekken waar ouders bijeen komen, bijv. op een ouderavond. Als er dan over dit onderwerp wordt gesproken, is er meer bereik dan dat ouders specifiek voor een bijeenkomst over drank en drugs uitgenodigd worden.

Wethouder **De Regt** reageert dat voorlichting rondom een taboe ingewikkeld is. De specialisten in de regio gaan zich buigen over dit soort zaken. Overigens is in de samenvatting van het stuk te lezen wat er in het verleden in Oudewater is gedaan. Hij merkt op dat voorlichting op dit gebied op scholen is wegbezuinigd. Met meerdere bronnen dichtbij huis gaat hij graag in gesprek om het totaalbeeld te verkrijgen waarop de gemeente gaat acteren.

De heer **Koffeman** wijst op het belang van ketenaanpak. Het is belangrijk dat er een inventarisatie plaatsvindt van de lokale ketens om een verbinding te construeren tussen veiligheid en handhaving enerzijds en gezondheidsbeleid anderzijds. Daarvoor wil hij aandacht vragen bij de uitvoering.

De heer **Brouwer** hoort niets vanuit de visie van de gebruikers. Hij heeft begrepen dat de gebruikers een blowtje als een genotsartikel beleven en zien. Van daaruit dient de jeugd bewust te worden van het feit dat dergelijke genotsmiddelen hun gezondheid ernstig schaadt. In Oudewater zou er op de elektronische lichtkranten dergelijke boodschappen voor de jeugd gezet kunnen worden.

Mevrouw **De Wit** vindt het belangrijk dat jongeren niet pas rond 15/16 jaar bewust worden gemaakt van de gevaren van drugs: dat dient eerder te gebeuren.

De heer **Stolwijk** merkt op dat de gebruikers van toen de ouders van nu zijn en is het vreemd dat de ouders nu het probleem niet zouden herkennen. Zijn echtgenote heeft in 1991 een onderzoek gedaan naar alcohol- en drugsgebruik in Oudewater en dat was toen al schrikbarend hoog. Spreker schrok evenwel van de cijfers in het meest recente rapport maar het vervolgt getuigt volgens hem van weinig daadkracht. Pas na de zomer is er misschien een plan van aanpak op basis waarvan daadwerkelijke maatregelen worden getroffen. Ook pleit hij ervoor concrete doelstellingen op te nemen waar de samenleving van Oudewater mee tevreden is.

Mevrouw **Noordberg** zegt dat het probleem bevestigd wordt door jongeren in de omgeving. Ze is ook geschrokken van het rapport en pleit ervoor snel maar ook structureel en langdurig aandacht aan dit probleem te schenken. Mag er geld uit het sociaal deelfonds aangewend worden om deze problematiek aan te pakken? Is de wethouder het eens dat hiervoor een langjarige aanpak voor nodig is? Ze hoort dat al meer dan 2 decennia dat er relatief meer in Oudewater aan de hand is of in de omliggende regio. Wellicht is dat een tekortkoming aan de voorgaande aanpakken omdat het kortdurend actiematig is geweest. De Onafhankelijken staan een langjarige en intensieve aanpak voor. Is de wethouder het eens dat alle betrokken partijen hierin een rol moeten spelen? Een sterke keten is van belang om iets aan het probleem te doen. Is de wethouder ook van plan om Woerden, waar de meeste kinderen naar de middelbare school gaan, die erbij te betrekken alsook de sportverenigen etc.? Kan de gemeente Oudewater meelopen in de regionale, provinciale of landelijke aanpak van deze problematiek? Zijn daar dan ook fondsen voor aan te wenden? Wat is de reden dat er 4/5 maanden zitten tussen het gereedkomen van het rapport en de presentatie aan de raad?

Wethouder **De Regt** antwoordt dat eerst met de omliggende gemeenten wordt bekeken wat er gedaan wordt. Voor een langjarige aanpak is het nodig om de kengetallen te weten en wat de situatie in Oudewater nu is. De komende maanden komen daar nieuwe monitoringsgegevens over en ook de uitslag van het rioolwateronderzoek. Lopende dat traject wil hij in gesprek met maatschappelijke partners die hier het meeste mee te maken hebben. De middelbare scholen worden ook meegenomen in de aanpak maar ook op de basisscholen kunnen zaken als weerbaarheid worden aangepakt. Spreker weet niet of er fondsen beschikbaar voor zijn, maar het sociaal deelfonds is er juist voor om de zaken te bekostigen die in het voorveld zitten.

Mevrouw **De Leeuw** meldt dat het rapport van 8 oktober dateert maar dat het pas eind oktober is verspreid. Het is een regionaal rapport en zodoende is dat met alle gemeenten afgestemd zo ook het moment waarop het naar buiten zou worden gebracht. De cijfers uit het rapport zullen worden vergeleken met de cijfers die er binnenkort aankomen en dan wordt het definitieve plan gemaakt.

Mevrouw **De Wit** vraagt of het keurmerk 'veilig uitgaan' voor Oudewater een optie is.

Burgemeester **Verhoeve** antwoordt dat er in Oudewater een horecaconvenant is met goede afspraken tussen horeca, politie en de BOA's. Dat werkt naar tevredenheid maar hij zal de suggestie bespreken.

De voorzitter merkt op dat zijn eigen ervaring is dat leerlingen in het voortgezet onderwijs het vanzelfsprekend vinden om drugs te gebruiken. Het enige dat werkt is voorlichting geven. Ouderen hebben daar een belangrijke voorbeeldfunctie in. Het is belangrijk dat ouders goed voorgelicht worden zodat ze drugs- en drankgebruik vroegtijdig herkennen.

7. Zienswijze concept-Kadernota 2017 GGDrU

De heer **Stolwijk** zegt dat de zienswijzen de meeste vragen weergeven die ook zijn fractie heeft. Hoe zit het met de mogelijke verhoging van de bijdrage voor wat betreft het gemeentelijke maatwerk ten opzichte van de collectiviteit? Er wordt veel over ambitie gesproken maar wat zijn de concrete

doelstellingen? Hoe kan de hoge ambitie vormgegeven worden zodanig dat de organisatie dat ook voor elkaar krijgt?

Wethouder **De Regt** antwoordt dat de GGD de afgelopen jaren behoorlijk versterkt is, ook in de bedrijfsvorming. Zodoende is de ambitie ergens op gestoeld. Tegelijkertijd komt het overeen met de ambitie vanuit de rijksoverheid. Naarmate er meer collectief wordt afgenomen bij de GGD kan het ook een krachtiger organisatie zijn. Tegelijkertijd is er de balans die je als kleine gemeente met de grote gemeenschappelijke regeling in de gaten moet houden.

De heer **Van Winden** zegt dat zijn fractie de zienswijzen grotendeels kan onderschrijven. Het ambitieniveau is prima maar vooralsnog wil hij daar geen extra geld voor beschikbaar stellen. De gemeente heeft al middelen begroot voor de uitvoering van het Wmo-toezicht: mag hij daaruit opmaken dat dat al ergens anders belegd is?

Wethouder **De Regt** antwoordt dat het Wmo-toezicht een wettelijke verplichting is. De wethouders binnen de regio hebben bepaald dat dat het beste ondergebracht kon worden bij de GGD.

Mevrouw **De Leeuw** voegt toe dat de GGD geen geld extra krijgt voor wat de GGD nu doet maar wel als de gemeente er iets extra's belegt zoals het Wmo-toezicht. Er is ook budget gekregen vanuit het Rijk om dat te regelen.

De heer **Koffeman** heeft geen opmerkingen over de zienswijze: die is prima. Hij vraagt zich wel af hoe afhankelijk Oudewater in zijn algemeenheid is van de GGD. Zijn er andere partijen binnen JGZ die dezelfde mogelijkheden bieden als de GGD?

Wethouder **De Regt** antwoordt dat Oudewater verplicht is een aantal diensten af te nemen bij de GGD. Voor een klein aantal taken met maatwerk kan Oudewater beslissen of het die afneemt. Voor de meeste diensten is het evenwel verstandig om die bij de GGD af te nemen.

Als het gaat om de JGZ, kan je ervoor kiezen om dat op een andere manier in te richten maar te zien is dat steeds meer gemeenten zich aansluiten om de JGZ-keten over alle leeftijden af te nemen bij de GGD. Dat zegt dat de GGD het kennelijk goed doet en dat betekent ook dat de slagkracht, de efficiency en de deskundigheid bij de GGD groter worden. Tegelijkertijd dient het bestuur van de GGD ervoor te zorgen dat er geen monopolistengedrag gaat optreden en de kwaliteit gewaarborgd blijft. De vrees van het CDA vindt hij dan ook begrijpelijk.

De heer **Van Leusden** vindt het terecht dat Oudewater in haar zienswijze erop hamert om zaken integraler aan te pakken. Hij pleit ervoor dat de wethouder daar behoorlijk druk op uitoefent.

Wethouder **De Regt** geeft aan dat graag mee te nemen als bestuurslid van de GGD. De oorzaak ligt in het feit dat de GGD lang kwetsbaar in de bedrijfsvoering is geweest. Op het gebied van de bedrijfsvoering is veel al goed weggezet maar de komende jaren zal daar echter nog stevig op geïnvesteerd moeten blijven worden.

De voorzitter concludeert dat het als hamerstuk naar de raad gaat.

8. Ter inzage liggende stukken en mededelingen

Er zijn geen vragen over de ter inzage liggende stukken. Er zijn geen mededelingen.

9. Gelegenheid tot het stellen van vragen aan de portefeuillehouders

Er zijn geen vragen voor de portefeuillehouders.

10. Sluiting

De **voorzitter** sluit de vergadering om 23.50 uur en bedankt iedereen voor zijn/haar komst en inbreng.

Gewijzigd/Ongegewijzigd vastgesteld in de openbare vergadering van het forum Samenleving van 11 april 2016.

De griffier,

de voorzitter,

drs. O.F. Matheijsen

J.W. van Wijngaarden

Toezeggingen van het college:

De raad informeren wat de consequentie is voor Oudewater van de verlaging van de doeluitkering van het Rijk m.b.t. de veiligheidsregio.